

ZNAK SŁUŻBY DZIECKU

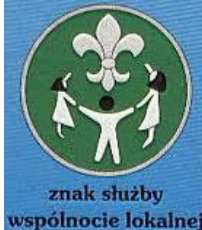

Harcerstwo jest szkołą życia – ścieżką, po której dziecko, a potem nastoletni człowiek, dzięki pracy nad sobą, wstępuje stopniowo w dorosłość. W harcerskiej tradycji

najbardziej naturalną służbą zawsze była ta związana z młodszymi, z troską o ich wychowanie. "Takie będą nasze Rzeczypospolite, jakie młodzieży chowanie...". Od tego, jak dzisiaj wychowujemy, jakie wzorce i postawy przekazujemy młodym, zależy przyszłość naszego kraju. Służba dziecku to przede wszystkim troska o wychowanie młodego pokolenia – patrzcie, jak wiele jest tu wciąż do zrobienia!

Służba dziecku to również zabieganie o tych najmłodszych, którzy potrzebują pomocy. Dziecko jest bezbronne, narażone na krzywdę, ból, brak miłości, niezrozumienie i beztroskę dorosłych. Często poznaje świat z perspektywy rozbitej rodziny, sierociej samotności, długotrwałej choroby, kalectwa. Ile takich dzieci żyje obok was, w waszej LOKALNEJ SPOŁECZNOŚCI – w sąsiedztwie, na tej samej ulicy, na osiedlu? Obok tych dzieci nie można przechodzić obojętnie. Musimy dostrzegać ich problemy, nawiązywać z nimi bezpośredni kontakt. Musimy znać prawa dziecka, wiedzieć, jak umiejętnie i skutecznie można takim dzieciom pomagać.

Dziecko ma własne poczucie godności, pragnienia, marzenia i... zmartwienia. W miarę możliwości należy wspomagać wychowanie najmłodszych, umiejętnie dostrzegać oraz rozumieć ich potrzeby i problemy. Skutecznie interweniować tam, gdzie dziecku dzieje się krzywda lub niezbędna jest pomoc – oto idea wędrowniczej służby dziecku.

ZNAK SŁUŻBY WSPÓLNOTY LOKALNEJ

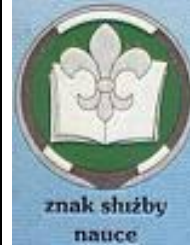

Każdy z nas ma swoje miejsce na ziemi – dom, ulice, osiedle, miasto... Każdy jest też częścią

określonej wspólnoty – rodziny, zastępu, drużyny, klasy, szkoły, mieszkańców tego samego domu, ulicy, osiedla, gminy... Czy czujecie się odpowiedzialni za swoje miejsce na Ziemi? Czy czujecie się z nim związani? Co wiecie o życiu swojej SPOŁECZNOŚCI LOKALNEJ?

"Starajcie się zostawić świat trochę lepszym niż ten, któryście zastali..." – takie zadanie postawił skautkom całego świata założyciel skautingu Robert Baden-Powell. Jeśli na miarę swych możliwości chcecie tego dokonać, musicie być blisko życia swojej wspólnoty. Popatrzcie wokół siebie. Sami najlepiej możecie dostrzec sprawy dla was i dla niej najważniejsze. Stawiajcie pytania i szukajcie odpowiedzi – co wspólnie możemy zrobić dla swego miejsca na Ziemi? Dowiedzcie się, jak zarządza się naszym osiedlem, wsią, gminą? Znajdźcie sposób, w jaki młodzi ludzie w gminie, korzystają z zasad demokracji, mogą skutecznie wpływać na te ważne sprawy.

Taka jest idea znaku tej wędrowniczej służby: próbować ulepszać świat, zaczynając od siebie, własnego otoczenia, miejsca zamieszkania i społeczności lokalnej. Trzeba starać się poznać jej życie, nauczyć się odpowiedzialności za swoją wspólnotę, być rzecznikiem jej ważnych spraw, podając na jej rzecz skuteczne działanie.

ZNAK SŁUŻBY NAUCE

"Patrz szeroko, i nawet kiedy wydaję ci się, że patrzysz szeroko, wciąż patrz szerzej" – mawiał Robert Baden-Powell. We współczesnym świecie

zachodzą szybkie zmiany. Są one skutkiem rozwoju naszej cywilizacji. Zmiany w środowisku naturalnym, postęp techniczny, przemiany ekonomiczne, społeczne, polityczne i kulturowe dotyczą wszystkich mieszkańców Ziemi. Są nieuniknione, wiążą się bowiem z każdą dziedziną życia człowieka i społeczeństwa. Globalizacja gospodarki, wyścig technologiczny, zmiany struktury społecznej, ewolucja postaw i systemów wartości, nowe modele zarządzania pogłębiają te procesy. Współczesna cywilizacja musi sobie poradzić z wieloma problemami: ekologicznym, energetycznym, demograficznym, społecznymi i gospodarczymi.

Jesteśmy odpowiedzialni z przyszłość naszej planety. To my stanowimy jej najcenniejszy zasób. Od troski o nasz własny ROZWÓJ INTELEKTUALNY, od naszej wiedzy, umiejętności i wyobraźni zależeć będzie, czy w gwałtownie zmieniającym się otoczeniu, wobec wielości problemów, którym musimy sprostać, odpowiemy na wyzwania przyszłości.

Taka właśnie jest idea wędrowniczej służby nauce: przygotować się do tego wyzwania, rozwijać się intelektualnie, budować wyobraźnię ludzi, kreować twórcze postawy, dążyć do poszukiwania rozwiązań różnych problemów, z jakimi boryka się człowiek, pobudzać zainteresowanie nauką i nowinkami technicznymi, otwierać innym oczy na problemy świata.

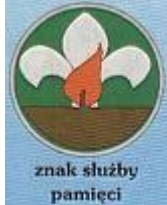
ZNAK SŁUŻBY GOSPODARCE

Polska znajduje się w trakcie znacznych przemian ekonomicznych i społecznych. Przyszłość naszego kraju i społeczeństwa zależy od tego, czy uda nam się stworzyć zdrową, opartą na zasadach rynkowych, silną gospodarkę. Należałoby kształtować takie postawy i umiejętności, które w przyszłości każdemu z nas zapewnią SAMODZIELNOŚĆ EKONOMICZNĄ – zaradność, odpowiedzialność za samego siebie, sztukę właściwego gospodarowania. Jako harcerze starsi powinniśmy próbować osiągać indywidualnie pewien poziom życiowej niezależności, zacząć zarabiać pieniądze na swoje potrzeby.

Samodzielność ekonomiczna ma także ogromne znaczenie dla drużyn, szczerpów, hufców, harcerskich komend. Musimy więc efektywnie rozwijać gospodarkę finansową i kwatermistrzowską w swoim środowisku harcerskim.

Oto idea wędrowniczej służby gospodarce: dołożyć swoją cegiełkę do tworzenia silnej polskiej gospodarki. Przez upowszechnienie wiedzy ekonomicznej i rozwijanie umiejętności efektywnego gospodarowania należy dążyć do zmiany postaw społecznych, oszczędności materiałów i energii, sprawnego zarządzania, maksymalnego wykorzystania zasobów, samemu przy tym osiągając samodzielność ekonomiczną.

ZNAK SŁUŻBY PAMIĘCI

Od swojego zarania ruch harcerski w Polsce, w sposób szczególny, akcentował przywiązanie do narodowych dziejów tradycji, odnajdując w bogatej, a zarazem dramatycznej często przeszłości, wzorce do naśladowania i drogowskazy do wędrówki przez życie. Historia – narodowa, skarbnica wiedzy o ludziach, ich dokonaniach i ideach, o uмиłowaniu Ojczyzny – towarzyszyła kolejnym harcerskim pokoleniom. Skutecznie uczyła, jak należy bronić wolności i niepodległości w czasach wojen i jak budować życie naszego kraju i społeczeństwa w czasie pokoju.

Potrzebę rozumienia dziejów i wyciągania aktualnych wniosków dostrzegamy, obserwując wydarzenia współcześnie rozgrywające się na naszych oczach w Europie i na świecie. Pamięć "historyczna" jest niezbędna, aby się przygotować do pełnego i świadomego uczestnictwa w życiu społecznym. Musimy zachować pamięć o dziejach naszej rodziny, swojej LOKALNEJ SPOŁECZNOŚCI i całego narodu. Każde ludzkie pokolenie staje się dłużnikiem swoich przodków i właśnie przez tych, którzy wstąpili już w "czas przeszły" i stali się częścią historii – także dłużnikiem jej samej. "Z książki można powyrywać kartki, a groby zostają". Na listopadowych cmentarzach też można uczyć się historii ... O ileż łatwiej pojąć wówczas prawdę o "narodach, które tracą PAMIĘĆ – tracą ŻYCIE". Taka oto jest idea tego znaku wędrowniczej służby – zachować pamięć!

ZNAK SŁUŻBY ZDROWIU

Robert Baden-Powell napisał kiedyś, że "życie skauta jest nieustanną wędrówką ku szczęściu". Powinniśmy starać się żyć w taki sposób, aby sił i sprawności wystarczyło nam na całą życiową wędrówkę. Dlatego musimy umieć troszczyć się o ZDROWIE I KULTURĘ FIZYCZNĄ, unikać zagrożeń, które niesie ze sobą współczesna cywilizacja.

Dbałość o własne zdrowie to znajomość i przestrzeganie zasad higieny osobistej, jak również racjonalny tryb życia oraz rzetelna wiedza o możliwościach zapobiegania chorobom cywilizacyjnym. To także świadomy, mądry wybór pomiędzy szacunkiem dla własnego zdrowia, a uzależnieniem od nałogów: narkotyków, alkoholu, tytoniu. Przede wszystkim jednak jest to ruch, sport i troska o swoją sprawność fizyczną.

Cywilizacja niesie ze sobą przeróżne zagrożenia życia i zdrowia: wypadki przy pracy, nieszczęśliwe zdarzenia, katastrofy komunikacyjne. Musimy umieć im zapobiegać; bezwzględnie przestrzegać zasad bezpieczeństwa na ulicy, w pracy, podczas zabawy. Powinniśmy być przygotowani, aby w takich nadzwyczajnych sytuacjach udzielić pierwszej pomocy. Trzeba więc znać podstawy ratownictwa.

Taka jest idea tej wędrowniczej służby: uczyć, zachęcać i propagować troskę o własne zdrowie i przestrzegania higieny osobistej; zapobiegać chorobom cywilizacyjnym, dbać o swoją sprawność i kondycję fizyczną, upowszechniać znajomość zasad pierwszej pomocy.

ZNAK SŁUŻBY KULTURZE

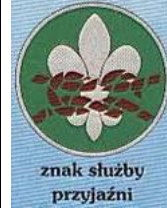

Kto chce żyć pełnią życia, musi umieć czerpać z wartości niesionych przez kulturę. Człowiek, który to potrafi, staje się silniejszy, bogatszy wewnętrznie. Kultura tworzy fundament naszego ROZWOJU INTELEKTUALNEGO I DUCHOWEGO.

Obcowanie z nią pozwala wiedzieć więcej, patrzeć szerzej i czuć głębiej. Kultura, z którą mamy kontakt na co dzień, to nie tylko wyprawa do muzeum, kina, opery lub teatru. To także czytana książka i dbałość o czystość swojego języka, to kultura wzajemnych stosunków pomiędzy ludźmi. To również kultura wyrażająca się w dbałości o estetykę naszego, często tak bardzo zaniedbanego otoczenia. W takim osobistym wymiarze każdy z nas może być prawdziwym twórcą kultury.

Wszystkie społeczeństwa przez wieki budowały swoje dziedzictwo kulturowe. Znajomość naszej kultury narodowej – polskiej historii i tradycji, dorobku przeszłych pokoleń, dawnej i współczesnej sztuki, jest warunkiem zachowania naszej narodowej tożsamości. Naród istnieje tak długo jak istnieje jego kultura. Współczesna cywilizacja ułatwia dostęp do kultury. Pozwala utrwalać znajomość własnej i pomaga w poznaniu kultur innych narodów i społeczeństw. Dlatego zawsze warto dzielić się swym dorobkiem i wzajemnie czerpać z posiadanego dziedzictwa, gdyż poznanie osiągnięć kulturalnych innych narodów pozwoli na lepsze zrozumienie otaczającego nas świata.

To jest idea tego znaku służby – przez kontakt z kulturą przyczyniać się do rozwoju intelektualnego i duchowego swoich społeczności, będąc otwartym na dorobek innych kultur codziennie budować ją wokół siebie, utrwalać znajomość kultury narodowej, uczestniczyć w życiu kulturalnym i artystycznym, wzbogacić życie innych ludzi, pomagać im w estetycznym, pięknym kształtowaniu swojego otoczenia, rozwijać wrażliwość na piękno.

ZNAK SŁUŻBY PRZYJAŹNI

Twórca skautingu Robert Baden-Powell pozostawił nam do wypełnienia ważne zadanie "Szukajcie przyjaciół... Rozszerzajcie pokój i przyjaźń na świecie". Polskie harcerstwo jest częścią światowego skautingu. Właśnie przez skautowe braterstwo i wzajemne poznanie chcemy szerzyć pokój na świecie. Stwarza to możliwość dzielenia się narodów swoim dorobkiem. Poznanie innych kultur pozwoli nam na twórcze i pokojowe współistnienie. Służba przyjaźni to OTWARCIE NA ŚWIAT. Dzisiaj błyskawicznie jesteśmy informowani o najważniejszych wydarzeniach w różnych zakątkach naszej planety. Ziemia stała się globalną wioską. Poznajemy więc naszych bliższych i dalszych sąsiadów – i tych z państw graniczących z Polską i pozostałych krajów europejskich oraz tych z innych kontynentów. Poszerzajcie swoją wiedzę o życiu ich mieszkańców. Zaczepnijcie z wartości niesionych przez ich kulturę. Poznajcie ich historię i tradycje. Odkryjcie smak przyjaźni - wzajemnego zrozumienia, poszanowania odrębności, tolerancji, wzajemnego czerpania z dorobku naszych społeczeństw.

Przyjaźni należy szukać także blisko, wokół siebie. Coraz mniej w nas życzliwości, uśmiechu i bezinteresownej pomocy. W natłoku codziennych zajęć brakuje czasu, by zrobić coś, co przyniesie innym ciepło i życzliwość. Przyjaźń wszystkim kojarzy się z poczuciem bycia potrzebnym, świadomością, że jest ktoś, kto o nas myśli i pamięta. Szukajcie przyjaciół!

Oto idea tego znaku służby – przez otwarcie się na świat – szerzyć pokój, nieść przyjaźń, wzajemne zrozumienie i poznanie. Przez harcerstwo i skauting – rozwijać przyjaźń młodych ludzi i całych narodów. Nieść innym radość i ciepło. Na tym właśnie polega służba przyjaźni.

ZNAK SŁUŻBY PRZYRODZIE

Współczesna cywilizacja zrobiła już wiele, aby zdegradować życie na Ziemi. Każdego dnia zatruwamy i zaśmiecamy środowisko naturalne. Każdego dnia giną kolejne gatunki fauny i flory. Czy musimy żyć na betonowej pustyni, wśród kikutów wymarłego lasu, dymiących kominów, zatrutych mórz, jezior i rzek?

Przyroda to świat naszych harców. Harcerz miłuje przyrodę i stara się ją poznać. Wśród przyrody przeżywamy harcerską przygodę. W naturze szukamy równowagi ducha. Mamy świadomość, że jesteśmy jej częścią. **EKOLOGIA** jest naszym sposobem na życie.

Ludzki brak wyobraźni, beztroska, bezmyślność, nieświadomość skutków swego działania są winne tragedii środowiska naturalnego. Zaczniemy chronić przyrodę od zmiany naszych postaw i nawyków, od stosowania zasad ekologii w codziennym życiu i harcerskim działaniu. Zawsze i wszędzie, wykorzystując swoje możliwości, brońmy przyrody, przeciwstawiając się jej niszczeniu. Poszerzajmy swoją wiedzę, aby skutecznie to robić. Pomóżmy ratować Ziemię – oto idea tego znaku wędrowniczej służby.

ZNAK SŁUŻBY TURYSTYCE

Harcerskie życie jest nieustanną wędrówką. Nasze wędrowanie to nie tylko pokonywanie przestrzeni. To przede wszystkim **OTWARCIE NA ŚWIAT**: ciekawość i umiejętność szukania przygody. Chęć dotarcia tam gdzie znajdziemy coś interesującego i wartego poznania. Czegoś, co pogłębi naszą wiedzę i wzbogaci nas wewnętrznie. Jest odkrywanie nieznanych dotąd miejsc i spotkania nowych ludzi. Wyruszajcie więc na szlak z otwartymi oczyma, a to, co zobaczycie, wzbogaci ścieżkę waszego własnego rozwoju.

Aby móc w pełni korzystać z poznania nowych krajów, społeczeństw i kultur, należy harcerską wędrówkę zacząć od swojego otoczenia – miejsca, w którym żyjemy. Od odkrycia wszystkich jego walorów – historii i tradycji, kultury i dorobku przeszłych pokoleń, przyrody i piękna krajobrazu, spotkania ludzi tam żyjących, poznania ich spraw i problemów.

Wędrówka jest okazją do wykazania się harcerskimi umiejętnościami – znajomością zasad obowiązujących na szlaku, samodzielnością, sprawnością organizacyjną, wiedzą zaczerpniętą ze wszystkich technik harcerskich. Wędrówka łączy, umacnia harcerskie bractwo, jednoczy nas wobec zadania dotarcia do wspólnego celu. Wędrówka to także odpoczynek. Niewiele rzeczy daje tyle odprężenia, co kontakt z przyrodą. Dlatego musimy dbać, by ciągle mieć gdzie wędrować. Jest to więc także służba tym, tym którzy przyjdą po nas, tak, by i oni mogli wyruszyć na swój szlak, by mieli szansę zobaczyć i poznać nowe rzeczy.

Taka jest idea tej służby – przez turystykę i krajoznawstwo otworzyć się na świat, wędrować, poznawać i odkrywać to, co przynosi szlak i przecierać nowe ścieżki dla innych. Zachęcać do takiego właśnie sposobu spędzania czasu, pomóc zrozumieć innym, co daje wędrówka.